

вижда чудна, но така е. Запримѣрь, ако Толстой стана великъ, това се дължи на хората. Хората направиха Толстой великъ, а не той самъ. Това, което човѣкъ мисли за себе си, не може да го направи великъ. Кой направи пророцитѣ велики?—Еврейскитѣ народъ. Единъ народъ самъ не може да стане великъ, ако другитѣ народи не го признаятъ такъвъ. Никой музикантъ не може да стане великъ, ако народътъ му не го обича. Щомъ народътъ му го обича, той става великъ.

Съвременнитѣ хора живѣятъ въ такава епоха, когато невидимиятъ свѣтъ постоянно изпраца къмъ тѣхъ своитѣ поздрави и добри желанія. Това сж последнитѣ дни и години, последнитѣ времена, които тѣ преживяватъ. Мнозина, като чувятъ думитѣ „последни времена,“ ще се уплашатъ, ще мислятъ, че свѣтътъ се свършва. Подъ думитѣ „последни дни“ се разбира последенъ срокъ на падежа. Който просрочи падежа, той пакъ ще плати, но съ лихвитѣ заедно. Който плати на време, той ще се освободи отъ лихвитѣ. Тѣй щото, при сегашната еволюция на хората, за да се повдигнатъ, за да видоизмѣнятъ живота си, тѣ трѣбва да спазватъ известни условия. Само по този начинъ тѣ ще могатъ да се освободятъ отъ влиянието на окръжаващата срѣда; само по този начинъ тѣ ще бждатъ независими отъ водата, отъ въздуха, отъ огъня. Страшно нѣщо е човѣкъ да зависи отъ окръжаващата срѣда! Страшно нѣщо е човѣкъ да зависи отъ водата, отъ въздуха, отъ огъня! Мислите ли, че ако човѣкъ влѣзе въ огъня, ще може да се спаси? Обаче, има начинъ, по който човѣкъ може да се спаси отъ огъня. Какъвъ е този начинъ? Като повдигне вибрациитѣ на своя организъмъ по-високо отъ тия на огъня. Тогава той може да влѣзе въ огъня, да стане почти невидимъ и да излѣзе отъ него неповреденъ. Има единъ начинъ, по който човѣкъ може да влѣзе и въ най-дълбоката вода, безъ да се удави. Кой е този начинъ? Да направи тѣлото си по-обемисто и съ по-малка тежестъ. Следователно, има начини, по които хората могатъ да се издигнатъ надъ мжчнотитѣ и страданията въ живота. Иначе, колкото и да работите, нищо нѣма да свършите.

Единъ отъ виднитѣ български писатели, като билъ въ странство, писалъ на единъ отъ своитѣ приятели: Дотегна ми вече животътъ! Дотегнаха ми изпитанията! Да имамъ револверъ, бихъ свършилъ съ живота си. — Защо му дотегнало? Защото си въобразилъ, че никой не мисли за него,